

Fout! Verwijzingsbron niet gevonden.

D E E L I I

O M A L - D E B A S I S

Fout! Verwijzingsbron niet gevonden.

POSITIEF - NEGATIEF

De Almachtige is Liefde; alleen wat uit Liefde geschiedt, is positief.

Alles wat positief is, is ontoegankelijk voor het kwaad en onkwetsbaar.

Het negatieve kan bestaan door de vrije wil; ieder kan kiezen voor ziekte en ellende.

Naast iedere goede Schepping van de Almachtige heeft het kwaad (volgens sommigen Lucifer geheten) iets negatiefs verwekt. Zo zijn er wespen, krokodillen, onkruiden, woekeringen en gezwellen.

Het kwaad heeft toegang tot de mens en zijn omgeving door de eigen negativiteit in de mens. Letterlijk alle ziekten, hoe ernstig of hoe onschuldig ook, zijn ontstaan doordat de mens negatief is (geweest). Een voorbeeld: veel stofwisselingsziekten ontstaan en verergeren door spanningen. Spanningen ontstaan door slecht voor jezelf te zorgen: je uit je niet op de juiste manier, je ergert je, wordt kwaad - maar gaat daar niet op de juiste manier mee om. Een verkoudheid loop je op, als je niet goed voor jezelf zorgt: te moe, te nat, te koud... Zo kun je bij iedere kwaal het zaad terugvinden, waardoor hij heeft kunnen ontstaan.

Het is mogelijk om door goed voor jezelf te (laten) zorgen en door volkomen positief te zijn, iedere ziekte te genezen. Het lukt echter slechts uiterst zelden om een zeer ernstige ziekte te overwinnen, doordat ook de geringste negativiteit er invloed op heeft - en je kunt het jezelf echt niet kwalijk nemen, dat je het af en toe niet meer ziet zitten...

Hypnose

Veel mensen zijn helderwetend. Het is een gave, die bestemd is voor iedereen, maar waar nog niet alle mensen zuiver genoeg voor zijn. Zo iemand weet, wat waar is en wat niet. Hij weet waardoor problemen ontstaan zijn en wat de juiste manier is om ze op te lossen. Hij weet wat goed is voor wie hem daarom vraagt. Soms weet hij zelfs, in hoeverre een mens gezond is en welke medicijnen hij nodig heeft. Het weten strekt zich zelfs uit over vorige levens, want daar zijn vaak de oorzaken te vinden van de problemen van nu. De normale gang van zaken is dan, dat iemand met een probleem komt en dat onder woorden brengt. De wetende stelt zich in op de Almachtige en vraagt inwendig of hij een antwoord mag geven. Als dat mag, dan komt het antwoord. De vragensteller hoort het antwoord, maar hoeft de oorzaak van zijn probleem niet nog eens mee te maken.

Hypnose is de negatieve schepping van het kwaad, die staat tegenover de toestand waarin een wetende zich bevindt. Hypnose moet altijd opgewekt worden (het weten begint zodra de vraag gesteld is), bij degene die geholpen moet worden.

Fout! Verwijzingsbron niet gevonden.

Door de hypnose verliest de patiënt de controle over zijn geest en is een willoos werktuig in de handen van de hypnotiseur - al zijn de bedoelingen nog zo goed. Als het lukt om de oorzaak van een probleem te vinden, dan moet de patiënt de hele gebeurtenis weer meemaken (en het zijn de vreselijkste daden die de grootste problemen oproepen), zonder te kunnen stoppen. Nog veel erger is, dat niemand kan zeggen of datgene wat de patiënt beleeft, zijn eigen belevenissen zijn. In die toestand, waarin de mens de controle over zijn geest kwijt is, staat hij open voor iedere andere geest dan de zijne. Daardoor kan een hypnotiseur mensen onder hypnose dingen laten doen, die zij normaal zouden verafschuwen. Daardoor kan het echter ook gebeuren, dat een negatieve intelligentie de verleiding niet kan weerstaan om zijn eigen avonturen aan de patiënt te laten zien. Die maakt dan de akeligste dingen mee, die helemaal niet bij hem horen... (overigens kan zo'n "inbreker" dit ook uit nood doen, doordat hij de weg naar het Licht niet gevonden heeft en nu op deze manier zijn ellende wil laten zien).

Bovendien moet je maar afwachten, of je de juiste gebeurtenis te zien krijgt, die bij dit probleem hoort. Vaak is er een hele serie, waar kop noch staart aan zit.

Hypnose is niet nodig. Er is niets wat je met hypnose kunt bereiken, dat je niet beter bereiken kunt langs de andere weg: gewoon vragen. De Almachtige is Liefde. Als het nodig is, en goed voor de mens, dan wordt de weg vanzelf gevonden.

Spiritisme

Wanneer de Almachtige ons iets wil laten weten, dan gebeurt dat. Soms "schiet het ons te binnen", een andere keer wordt het door iemand tegen ons gezegd. Overal om ons heen zijn Helpers: meestal engelen die bij ons zijn om te helpen de Schepping te hoeden. Als dat nodig is, openbaren zij zich aan ons. Zij kunnen zich laten zien, horen, ruiken of voelen. Dat gebeurt op hun initiatief, aan mensen, die dat waard zijn. (Meestal helpen zij zonder dat het opgemerkt wordt, maar gelukkig hebben zij zoveel Liefde in zich, dat zij zich niet laten ontmoedigen.)

Het kwaad heeft de mens laten ontdekken, dat hij dat contact kan forceren. Hij kan onder hypnose gaan, wat dan trance heet, en hij kan zijn lichaam ter beschikking stellen aan andere geesten.

Nu is het nodig, te weten wat een geest doet besluiten een bepaalde actie te ondernemen. Wanneer iemand gestorven is, en naar het Licht gegaan is, bestaat een van de eerste lessen voor hem uit het vernemen van wat hij bij anderen veroorzaakt heeft. Daartoe kan hij naar de aarde teruggeleid worden, waar hij de levenden kan waarnemen, zowel wat betreft hun daden als hun gedachten. Wanneer in die fase een levende aan hem denkt, trekt die gedachte hem naar de denker toe, zodat hij kan zien en voelen wat hij veroorzaakt heeft. Het is hem echter verboden om, zolang hij nog moet leren, de levenden op welke manier dan ook te laten merken dat hij er is.

Fout! Verwijzingsbron niet gevonden.

Wie niet voor het Licht gekozen heeft, kan zich aan de aardesfeer vastklampen. In deze negatieve positie kan het gebeuren, dat hij zich wil bemoeien met de levenden en probeert zich op de een of andere manier te manifesteren. Dat is ook hem verboden, maar negatieve mensen zijn geneigd zich niet aan verboden te storen... Overigens kan iemand vanuit een negatieve geestelijke sfeer zich alleen maar manifesteren bij een levende die (al dan niet tijdelijk) zelf ook negatief is. Het is dus logisch, dat er op een spiritistische bijeenkomst veel gebeurt. De levende aanwezigen roepen door hun gedachten de overledenen op, en sommigen van hen overtreden de wet en maken gebruik van het medium om een boodschap over te brengen.

Het gebeurt echter ook, dat slechte intelligenties via het medium gaan spreken - en doordat ook zij in de geestelijke wereld zijn, weten zij waarnaar de mens verlangt, en geven het hem in royale hoeveelheden. En wie zal zeggen wat "echt" (maar verboden) is en wat niet?

Fout! Verwijzingsbron niet gevonden.

DE GESCHIEDENIS VAN DE MENS

Toen de aarde zover ontwikkeld was, dat de aanwezigheid van verzorgers noodzakelijk was geworden, zond de Almachtige enigen van Zijn Gezelschap er naar toe om deze taak op zich te nemen. Van de vormkrachten die op aarde ver genoeg ontwikkeld waren, vormden zij zich gestalten, zodat zij de materie zouden kunnen hanteren.

Na verloop van tijd bleek het voortplantingsvermogen van planten en dieren stabiel te zijn geworden. Toen riep de Almachtige hen terug en zond engelen, die zich uit de vormkrachten een lichaam vormden en zo deze Schepping konden verzorgen. Vanaf die tijd werden engelen die op een planeet in een vormkrachtenlichaam werkzaam waren "mens" genoemd.

Voortplanting

Aanvankelijk kwamen de engelen wanneer zij gezonden waren, en vormden zich een lichaam. Werden zij weer geroepen, dan legden zij hun lichaam weer af en gingen naar Huis. Later, toen de materie vastere vormen aannam, werd de overgang zo groot, dat een nieuwe manier werd gekozen om de aarde te betreden: de reeds aanwezige mens zou voortaan de nieuwe mens voortbrengen. Er was in die periode nog geen sprake van mannelijkheid en vrouwelijkheid, alle aspecten van de mens waren in ieder individu aanwezig. Een mens kreeg de ingeving een nieuwe mens voort te brengen en stelde zich open voor de Almachtige. Dan ontstond in de buikholte een kiem uit vormkrachtenmaterie, in de gestalte van een - zeer kleine - mens. Wanneer die gestalte voldoende ontwikkeld was, verbond de "nieuwe" mens zich ermee. Dan, door enige malen zeer diep in en uit te ademen, bracht de ouder de nieuwe mens voort. Het kind verliet het lichaam door de mond en werd opgevangen door de ouder, en welkom geheten. Hoewel het kind nog een heel klein lichaam had, verschilde zijn geestelijke toestand niet van die van de volwassenen: de groei tot volwassenheid was alleen maar lichamelijk, niet geestelijk. De tijd die nodig was voor de lichamelijke groei werd gebruikt om de nieuwe mens vertrouwd te maken met het leven in een lichaam. Dat lichaam was nog niet dat wat wij het fysieke lichaam noemen, maar dat wat het etherlichaam genoemd wordt. Toch was de overgang heel groot: men moest wennen aan de ademhaling, aan de materie van planten, dieren en dingen, die niet alleen een etherlichaam, maar ook een fysiek lichaam hadden, en men moest leren hoe die materie te stimuleren. Ook de kracht die wij de aantrekkingskracht van de aarde noemen, zorgde voor aanpassingsproblemen. Toch, wanneer wij vanuit onze situatie naar die periode zouden kijken, zouden wij niet alleen de mensen als zeer grote, ijle, lichtende gestalten zien, maar ook de fysieke wereld zou ons zeer ijl voorkomen. Alleen de geuren, de kleuren en het licht zouden ons overweldigen door hun intensiteit - de geluiden zouden, wanneer wij onze oren tot het uiterste inspanden, louter uit "atonale" muzieklanken bestaan...

Fout! Verwijzingsbron niet gevonden.

Nemura

Het eerste hoofdstuk van het boek Genesis laat zien, hoe de mens zich het ontstaan van de wereld herinnert. Zoals bij veel herinneringen is de kern waar, maar zijn de details in de loop van de tijd vervaagd en veranderd. Zo weet men nog van de grote vreugde uit het begin, van de omgang met de Almachtige, van het feit dat communicatie geen woorden nodig had en dat de mens nog zonder geslachtskenmerken was. Ook van de schoonheid van de natuur is iets in het geheugen blijven hangen en verhalen over die tijd, zoals dit scheppingsverhaal, roepen nog steeds iets van die herinnering wakker. Wat een verschil met nu! In plaats van energie te schenken aan de Schepping maken wij misbruik van de mogelijkheden die ons geschonken zijn en gebruiken ons verstand alleen nog om het leven voor onszelf comfortabeler te maken. Wanneer dat ten koste gaat van het milieu, of van medemensen, dan zijn wij hooguit bereid daar wat geld aan te besteden, maar wij piekeren er niet over om onszelf te veranderen en ons levensdoel weer in dienst van de Schepping te stellen...

Er was een groot eiland, ongeveer met een oppervlakte zo groot als die van Australië, waar het klimaat zo mild was, dat daar de natuur zich sneller ontwikkelde dan elders op deze planeet. De naam van dat eiland klonk ongeveer als Nemoera en is bewaard gebleven als Nemura, of Lemura, ook wel Lemuria of Nemuria. De klank Nemoera is de kosmische aanduiding van deze planeet (nog steeds!) en betekent "Daar waar WIJ werken". Iedere planeet waarop nog iemand zich verbeteren moet, wordt met dit woord aangeduid. Is die ontwikkeling voltooid, dan wordt een nieuwe naam geschonken: "Athar", wat "Vreugde" betekent. Op dit eiland werd de mens geplaatst.

Aanvankelijk verschilde de mens sterk van de mens zoals wij die nu kennen. De materie om hem heen was veel ijler dan nu en onbeschadigd. De ontwikkeling van het leven was nog alleen gericht op groei en schoonheid, er was nog geen verdediging nodig tegen aanvallen van parasieten en wilde dieren. Er waren wel "wilde" dieren, maar die aten slechts het loof en de vruchten van wat er groeide - en daar waren die ook voor bestemd. Ook de materie van de mens was zeer ijl. Het vormkrachtenlichaam (dat nu het etherlichaam of de ziel genoemd wordt) was het enige materiële dat hij nodig had om zich met deze omgeving te verbinden en het enige verschil met het vormkrachtenlichaam in de hoogste sferen was de intensiteit van de trillingen: op planeten is die veel lager dan elders, zodat er meer van nodig is om dezelfde vormen en mogelijkheden te bereiken als daar.

De taak van de mens was het hoeden van de Schepping. Door in een lichaam te wonen dat van ongeveer dezelfde materie was als die van zijn omgeving, was de mens in staat het bewustzijn van de schepselen te activeren door hen Liefde te schenken. Nog steeds is het zo, dat alles wat aandacht krijgt, zich ontwikkelt.

Fout! Verwijzingsbron niet gevonden.

Wij richten onze aandacht het liefst op problemen en die ontwikkelen zich dan ook snel, zodat ze over het algemeen te groot voor ons zijn geworden en wij eraan kapot gaan. Zouden wij onze aandacht richten op dat wat goed is, dan zou dat zich weer verder kunnen gaan ontwikkelen en zouden onze problemen vanzelf verdwijnen... Voor de schepselen, het maakt niet uit of dat mineralen, planten, dieren of mensen zijn, is het heel belangrijk dat zij actief gezien en gewenst zijn, zodat zij zich geliefd weten. Zij koesteren zich intens in die warmte en krijgen daardoor de behoefte om ook Liefde te schenken. Hierdoor groeien zij in ieder aspect van hun ontwikkeling, zodat de aarde steeds meer schoonheid en vreugde draagt. De materie van de mineralen, planten en dieren trilde aanvankelijk op een lagere frequentie dan die van de mensen. Daardoor was die ook sneller versleten, zodat vervanging nodig was. Voor die vervanging zorgde bij dieren en planten de voortplanting, bij mineralen vond er een groei plaats van binnenuit, zodat de hoeveelheid materie die aan de buitenkant wegsleet, van binnenuit al vervangen was. Ook het vormkrachtenlichaam van de mens was aan slijtage onderhevig. Wanneer dat merkbaar werd, stelde de mens zich open voor het voortbrengen van een nieuwe mens en wanneer dat voltooid was, legde hij zijn lichaam af en ging naar Huis terug. Ook in die periode was er nog geen geslachtelijke voortplanting, maar ontstond de materie voor een nieuw lichaam in de mens en werd, zoals eerder beschreven werd, geboren.

Zo was het dagelijks leven van de eerste mens heel eenvoudig: hij genoot van alles wat geschapen was en werkte zo mee om de Schepping te voltooien.

Het verval

Toen alle engelen het leven op aarde een of meer keren geleefd hadden, werden zij voorzien van de vrije wil. Ze werden in staat gesteld, te kiezen tussen leven in de geestelijke wereld of in de stoffelijke. Het was een keuze voor altijd; er was geen verschil in kwaliteit en de Almachtige was op de aarde net zo aanwezig als in de rest van de Schepping. Er hoefde niet direct gekozen te worden, maar uiteindelijk moest ieder zijn keuze kenbaar maken.

Dit gebeurde, en de hele aarde werd bevolkt met mensen die daar eeuwig zouden blijven. Een korte periode was er geen ander verschil met vroeger, dan dat nieuwgeborenen hun lichaam niet meer aflegden en dat van de ouderen de meesten dit ook niet meer deden. Men gebruikte zijn wil niet en leefde op dezelfde, verrukkelijke manier als altijd.

Toen zag de mens het dode dier en sprak: "Het is beter om te leven dan om niet te leven."

Op die manier maakte de mens onderscheid tussen goed en slecht - en hoewel de schepselen in de geestelijke wereld bezorgd waren, greep de Almachtige niet in. De mens had immers zijn geestelijk vermogen, waarmee hij kon zien, dat het zo niet was?

Toen de mens besloten had, dat een levend dier beter was dan een dood dier, bedacht hij, dat sommige vruchten beter waren, dat sommige gewassen beter waren, en dat sommige plaatsen beter geschikt waren voor het contact met de Almachtige dan alle andere. En zij vergaten, dat alles goed was, zoals de Almachtige het gemaakt had.

Inmiddels vond ook in de geestelijke wereld een verandering plaats. Een van de schepselen had in opdracht van de Almachtige een planeet gemaakt, bezag die met welgevallen en sprak: "Zie, hoe goed ik dit gedaan heb." Toen werd hem de omgang met de Liefde, die het Licht is, die de Almachtige is, ontzegd - en hij begon zich toe te leggen op het nabootsen van de Schepping om zo te tonen, dat hij de Almachtige evenaarde. Dit deed hij ook op de aarde - en de dieren begonnen elkaar te doden.

Fout! Verwijzingsbron niet gevonden.

De mens zag de dieren en het onkruid van het negatieve verschijnen en ging onderscheid maken: de dode dieren van de Almachtige verzamelden zij om stof te worden, dode dieren van het kwaad begroeven zij onder stenen. De dode planten van de Almachtige begroeven zij om stof te worden; het dode onkruid van het kwaad begroeven zij onder stenen. Zij begonnen een hekel te krijgen aan de voortbrengselen van het negatieve en versterkten zo hun gevoel voor goed en slecht, door er "onprettig" aan toe te voegen.

Nog steeds waren de mensen uiterlijk hetzelfde en hadden nog steeds alle geestelijke vermogens die de Almachtige aan Zijn schepselen geschonken had. Toch zagen zij niet, dat dezelfde Liefde, die hen gewent en veroorzaakt had, alles wat het negatieve had voortgebracht, kon veranderen in het goede. Zij zouden hiervoor alleen maar met Liefde aan die dieren en gewassen hoeven denken en werken, want tegen Liefde is het kwaad niet bestand. Zij vroegen daarentegen de Almachtige om die voortbrengselen te vernietigen - maar HIJ vernietigt niets, want HIJ is Liefde.

Zo groeide het negatieve en nam toe in kracht. En doordat de mens zijn aura vervuilde met negatieve daden en gedachten, kreeg hij het gevoel dat de Almachtige ver verwijderd was - en trachtte op eigen kracht te leven.

Dit is, wat in de eerste twee hoofdstukken van Genesis beschreven staat. De Almachtige besloot de mens te verdelen in mannelijk en vrouwelijk, zodat zij ieder naar hun aard konden handelen en het evenwicht zouden kunnen herstellen. De nieuwe kinderen waren dus man of vrouw, en om ze voort te brengen werd de vrouw gekozen. Iedere nieuwe mens werd ongerept geboren, zodat de mensheid steeds weer de kans kreeg van de nieuwkomers te leren over het doel van het leven op aarde, want men begon dat te vergeten.

Toen nog niet de helft van het aantal kinderen van de Almachtige op aarde was, deed het kwaad een poging om de mens definitief van zijn Schepper te vervreemden - en maakte daartoe gebruik van de vrije wil, die de mens ontvangen had:

Fout! Verwijzingsbron niet gevonden.

Veel mensen waren zich bezig gaan houden met oordelen over goed en kwaad en hadden daardoor de zuiverheid verloren, die nodig is om onbelemmerd te communiceren met de Almachtige. Het kwaad bracht die mensen nu op ideeën, zoals:

- Het zou goed zijn, enige leeuwen te doden, want er is hier te weinig voedsel...
- Zou het niet beter zijn, de planten te verwijderen, die ons in de weg staan?
- Als wij het schors van de bomen nemen, kunnen wij onze huid net zo bedekken als de dieren dat doen met hun pels...
- Waarom eten wij alleen dit zachte fruit? Er zijn zoveel gewassen, die er smakelijk uitzien!

En zij begonnen met planten en verplanten, met het doden van dieren en het eten van andere dingen, dan zij gewend waren. Nog steeds was de mens uiterlijk niet veranderd (mannen en vrouwen verschilden alleen in stem en gedrag) en nog steeds waren er mensen die de zuiverheid behouden hadden. Zo leefden zij vele duizenden jaren.

De mens op Nemura, het eiland van het Begin, begon zich toen op een manier te ontwikkelen, die afwijkend is van die van de mens elders op de aarde: Op Nemura begon in steeds meer mensen het verlangen te leven naar de toestand, zoals die in het Begin was. Zij zochten de Almachtige door zich te reinigen en hun geest te zuiveren, maar hoewel velen dit wilden, lukte het maar aan enkelen.

Toen zond de Almachtige zijn adepten (die wij aartsengelen noemen) om de mensen in Nemura te helpen. Zij waren geen mens, maar hadden wel die gestalte - de mens is naar ZIJN beeld geschapen - en kwamen en gingen wanneer dat nodig was. Zij zijn het, die de heilige tempels gebouwd hebben, de plaatsen waar de mensen de Liefde van de Almachtige konden ervaren en waar zij onderricht kregen in wat zij vergeten waren.

In de rest van de wereld maakte de mens het zich moeilijker. Er ontstonden ziekten, doordat men onder andere dingen ging eten, waar de maag niet op berekend was.

Toen sloeg het kwaad zijn grote slag en de mens begon te zeggen:

- Hoe kan het, dat wij ziek worden van wat de Almachtige geschapen heeft?
- Is de Almachtige wel almachtig, als Hij kennelijk niet in staat is, de aarde en de mens goed en onkwetsbaar te maken?
- Was HIJ maar almachtig, dan zou het kwaad geen kans hebben!

En in plaats van HEM ZIJN Naam: ELOIM te geven, noemden zij HEM: God.

De Almachtige zag, hoe de mens zichzelf kwelde en de schepselen kwaad deed. Hij besloot, de mens te geven, waar hij om gevraagd had:

- Voortaan zouden nieuwgeborenen alles kunnen eten, net als de dieren.
- Voortaan zouden zij, net als de dieren, zich voortplanten via geslachtelijke omgang.

Fout! Verwijzingsbron niet gevonden.

- Voortaan zouden zij, net als de dieren, een beperkte tijd leven.
- Dit zijn allemaal logische gevolgen van de ene oorzaak: negativiteit in de mens:
- door onderscheid te maken tussen goed en slecht, ontstond het verlangen naar andere dingen dan de gewone;
- daardoor ging men experimenteren, onder andere met voedsel;
- daardoor pleegden zij een aanslag op hun stofwisseling en ontstonden er afvalstoffen, die ze niet kwijt konden raken;
- daardoor ontstond de behoefte aan een spijsverteringskanaal dat afvalstoffen kon uitscheiden;
- daardoor veranderde het menselijk lichaam van samenstelling: er waren bijvoorbeeld zweetklieren nodig, die een andere huid noodzakelijk maakten;
- daardoor verloor de mens zijn stevigheid en kreeg behoefte aan een beendergestel;
- daardoor verouderde de mens en kon zijn lichaam steeds kortere tijd gebruiken.

- Einde van het Paradijs -

Fout! Verwijzingsbron niet gevonden.

OVER DE DOOD

De aardse mens heeft zich de dood op de hals gehaald, door het negatieve in zich toe te laten. Het eerste sterven werd dan ook duidelijk ervaren als straf, ook door de achterblijvers, en men probeerde aanvankelijk de dood zo lang mogelijk uit te stellen door zo zuiver mogelijk te leven. Degenen die nieuw geboren werden, werden vooral door de eersten van de gang van zaken op de hoogte gesteld, zodat ook zij zich tegen het negatieve konden wapenen. In die tijd kon het leven dan ook ontzettend lang duren; in de bijbel worden enige voorbeelden genoemd.

Toch stierf de mens - en in zijn dood beseftte hij ten volle, wat hij veroorzaakt had. Hij was zonder lichaam, dus in dezelfde staat als toen hij nog nooit mens geweest was, maar hij kon niet zoals toen in de nabijheid van de Almachtige zijn - dat was voor hen, die geheel zuiver waren. Hij moest op de aarde blijven en waarnemen wat daar plaatsvond, zonder er invloed op te kunnen uitoefenen. Hij kreeg zo een zuiver inzicht in oorzaak en gevolg en kreeg daardoor het verlangen, weer een lichaam te bezitten om zijn tekortkomingen te herstellen en weer mens te zijn zoals het de bedoeling was van de Almachtige.

Atlantis

Zoals in Nemura de mens een heel andere ontwikkeling volgde dan in de rest van de wereld, zo was dat ook in het eilandenrijk Atlantis. In Nemura hadden de mensen nog het meest bewaard van hun oorsprong; zij stierven er zelden en eeuwen ouder dan elders - andere volken legden zich toe op het vergaren van voedsel en bezit, en trachtten alleen via priesters hun geestelijk leven zuiver te houden. Zij ontwikkelden vooral bezitsdrang en familiezin. In Atlantis richtte men zich vooral op de techniek. De Atlantiërs gebruikten de scheppende Liefdekracht niet alleen om elkaar goed te doen, maar ook om als krachtbron te dienen voor machines. Zo ontwikkelden zij een technologie, die verder ging dan wij met de brandstoffen van nu ooit zullen kunnen komen.

Een van hun vindingen was het reizen door tijd en ruimte. Het klinkt ongelooflijk, maar is dat niet, wanneer je beseft, dat alles relatief is - alles, dus ook tijd, ruimte en materie.

Dat tijd relatief is, merkt iedereen die het verschil ervaart in de vijf minuten die hij moet wachten op iemand die te laat is, en de vijf minuten die hij doorbrengt in een geanimeerd gesprek.

Dat ruimte relatief is, heeft ook vrijwel iedereen meegemaakt. Je kunt met je gedachten heel ergens anders zijn dan met je lichaam, soms zó sterk, dat degene bij wie je gedachten zijn, jouw aanwezigheid opmerkt. Relativiteit van de ruimte wordt voornamelijk door de geest ervaren.

Fout! Verwijzingsbron niet gevonden.

Dat materie relatief is, heeft men nog niet zo lang geleden herontdekt. In wezen zijn alle materiën opgebouwd uit dezelfde atoomstructuren, en het hangt van de "toevallige" dichtheid af, of een kluitje atomen een molecuul water, mens of lucht is.

De Atlantiërs waren dus in staat om door de tijd te reizen. Het was hun nadrukkelijk verboden, met de mededeling erbij, dat zij met dit soort overtredingen hun totale vernietiging konden veroorzaken. Toch gingen zij door. Aanvankelijk gingen zij slechts om te kijken en bespraken later hun ervaringen, maar later zochten zij ook contact zoeken met de bevolking uit andere tijden. Dit hebben zij eeuwen lang gedaan en zij gingen hierin zeer ver.

Voor de mensen bij wie ze kwamen, was het alsof ze uit de lucht kwamen vallen. Sommigen dachten dat ze met goden te maken hadden, anderen, dat ze van een andere planeet kwamen. Het feit, dat hun voertuigen soms maar kort te zien waren (zijn) en weinig geluid maakten, zorgde ervoor dat de mensen gingen twijfelen aan hun eigen waarnemingsvermogen - en die dingen dan maar UFO's noemden.

Waar dat voordeel opleverde, kwamen de Atlantiërs regelmatig terug. Bij de Inca's werden ze voor goden gehouden en kregen ze de kostbaarste juwelen en metalen. Vooral zilver en goud was welkom, want dat is het materiaal waarmee je de scheppende Kracht het duurzaamst kunt opvangen.

Het einde van de tweede tijd

Toen op de hele wereld alle eersten en tweeden gestorven waren, was nog niet iedere geest die voor de aarde gekozen had, een keer geïncarneerd. De schepping en de schepselen waren verhard (verdicht) tot de substantie en samenstelling die wij nog kennen, en de Almachtige was in alle werelddelen door vrijwel iedereen vergeten. Het negatieve had gigantische vormen aangenomen in de hele Schepping: mens, dier, water, plant - niets was meer geheel zuiver en zoals het bedoeld was.

Toch was de Almachtige Liefde, zoals HIJ altijd geweest was. HIJ zag, dat de mens niet meer in staat was, de weg terug te vinden; immers iedere waarschuwing werd weggehoond, en de enkelen, die nog contact hadden met HEM, hadden vrijwel geen invloed meer. De schepselen die nog moesten incarneren, zagen hun taak onmogelijk worden, want door de verharding van de mens vergat hij bij zijn geboorte zijn afkomst, en moest alles leren - van mensen, die zelf ook alles vergeten waren. Op die manier was de kans, de mensheid door nieuwe incarnaties weer nieuwe impulsen te geven, vrijwel uitgesloten. Daarom smeekten zij de Almachtige, in te grijpen.

Toen besloot de Almachtige de mensheid een nieuwe kans te geven. Hij vaagde Atlantis en Nemura geheel weg van de aardbodem en veroorzaakte grote vloed en op de rest van de wereld. De enkelen van de derden, die HEM nog kenden, werden in staat gesteld te overleven en de aarde opnieuw te bevolken. Tegelijkertijd schonk HIJ de mensen het hiernamaals, als herinnering aan hoe de mens bedoeld is en als voorbeeld hoe hij weer zal worden.

Fout! Verwijzingsbron niet gevonden.

AXIOMA'S

De Almachtige is Liefde

Liefde is geen vorm, maar een toestand. Liefde is de enige Scheppende Kracht, die bestaat. Alles is gevormd door deze zelfde Liefde, zodat je gerust kunt zeggen, dat wij de broeder zijn van de bloem, of de zuster van het zand. Wij zijn bedacht, gewenst en gevormd door de Liefde, die de Almachtige is, die **ELOIM** genoemd wordt. Wie iemand kwaad doet, doet dus in wezen zichzelf kwaad - wij zijn voortgekomen uit DEZELFDE.

Liefde is positief

Alles wat negatief is, is veroorzaakt door iets anders dan de Almachtige. Hij zendt de mens geen ziekte, armoede of ellende; het enige wat HIJ voortdurend door het Heel-Al zendt, is scheppende Liefde. Het is onze eigen negativiteit, die ons heeft afgesloten voor de genezende, scheppende Liefde - en het zal onze eigen positiviteit zijn, die ons daarvoor weer zal openstellen.

Waar Liefde is, kan geen negativiteit zijn

Een kus verdrijft bij een kind de pijn. Bij een volwassene niet, want die wantrouwt de werking en sluit zich er voor af. Dan is daar meer Liefde nodig, om die grotere negativiteit te verdrijven van pijn plus wantrouwen.

Het is niet mogelijk uit Liefde iemand te slaan, ook een stout kind niet. Wanneer je een kind slaat, doe je dat uit boosheid of zorg - en beide zijn negatief. Natuurlijk kan een kind zó negatief handelen, dat je geen andere mogelijkheid meer ziet dan hem wat tikken te geven, maar dat is dan een noodzakelijk kwaad. Noodzakelijk, maar kwaad.

Het is niet mogelijk, Liefde te voelen en tegelijk oorlog te voeren. Je kunt pas soldaat of generaal zijn, wanneer je je afgesloten hebt voor de Liefde, want Liefde vernietigt niet. Dit geldt ook in vredestijd, want in het leger houdt men zich voortdurend bezig met plannen maken en uitwerken voor als het oorlog zou zijn - en Liefde maakt geen negatieve plannen.

Liefde is Energie

Liefde is een toestand, wat niet wil zeggen, dat er geen beweging is. Integendeel: niets is zo actief en zo creatief als Liefde - ook het kwaad niet. Zoals iedere stof te herleiden is tot pure energie, zo is iedere vorm van energie te herleiden tot de Ene Bron: Liefde. Zo zijn wij dus verwant aan warmte, elektriciteit, water, lucht - aan alles en allen. Wij mensen onderscheiden ons van alle andere Schepselfen doordat wij bezielde zijn met de Geest van de Almachtige, en doordat wij vrij mogen beschikken over al het andere dat geschapen is. Wij zijn hierin werkelijk vrij. Wij mogen een atombom gooien, maar wij mogen ook een mens genezen ... met dezelfde Energie.

Fout! Verwijzingsbron niet gevonden.

Liefde verwekt Liefde; negativiteit verwekt negativiteit

Wanneer iemand lelijk tegen je doet, voel je de neiging, ook lelijk te gaan doen. Het kwaad maakt gaarne misbruik van deze neiging, met het doel de negativiteit in de Schepping te vergroten. Daarom zei Jesus: "Hebt uw vijanden lief; zegen hen, die u vervloeken." Wanneer iemand jou onrecht aandoet, en jij ziet kans, vriendelijk te blijven, dan heb je de positiviteit in de Schepping aanzienlijk vergroot.

Wanneer iemand vriendelijk tegen je is, voel je de neiging, ook vriendelijk te zijn. De Almachtige maakt gaarne gebruik van deze neiging, met het doel de positiviteit in ZIJN Schepping te vergroten.

Wanneer je kans ziet, altijd vriendelijk te zijn, dan vergroot je voortdurend de positiviteit in de Schepping, waar jij onderdeel van bent.

Fout! Verwijzingsbron niet gevonden.